

Verū nos potius q̄ alij p̄ceptores sum⁹ Quid enim intrōscensibili pietate meli⁹ est, quid iusti⁹ q̄ legib⁹ obedire? Quid utilius q̄ in alterius utros vnamimes esse? Et neq; in tanta misericordia ab iustis recedere, neq; p̄ te felicitati pluriarias disrepore, sed in bello quidē morte tōtem nere, in pace vero artib⁹ aut agricultura votare, et s̄q; et ubiq; credere, dñi respiciere, et solū oīa gubernare Hec igit̄ siquidē apud alios aut scripta sūt primis, aut seruata firmore debem⁹ nos grām illis tamq; eorū facti, discipuli vero nequaq; primis ceteris His p̄cipue nos viuentis cognoscim⁹, et p̄mā eorū iuuenientē mām fuisse declaram⁹ Apiones igit̄ et molones, et quicq; mendaci⁹ derogaione cognudent, cōnūcti p̄cūl abscedit, tibi autē Ep̄e paphodite veritatem in extremo diligenter, et p̄ te similia nosse de nostro genere cogitabim⁹ Hic libellus cōscriptus esse dignosatur.

Scrip̄ vita iuiciissimorum martyrum machabeorum
a flaminio Josepho iudeo in libro qui intitulat⁹

Machabeorum martyria admirationē dignissima nō oratio sermone, s̄ mē potius eloquio ad exhortationē mē p̄spice, causante polibio tradere volui. Necessitas est em nob̄ in hys cognitionē hūanā breuiter explicari, et passionē ipsā dehbet rāntis assignare sententie. Nā q̄ ad tollerandū oīm pro deo iuriā semel dicunt aīaz; martyrum mihi videt⁹ implesse Summa q̄ merita ēsemel fuisse sentenā. Et si sors petrandi deneget facultatē, qualit tñ aīca q̄ volunt̄ hys qāq; renūcare sēd cōtent⁹ p̄m̄s elestib⁹ n̄ipit, p̄m̄ debet cognitionē sobrietatis intrare; ut exclusa m̄d tradicit⁹ gula, vel quilli est comes lascivia: ructaq; alia q̄ mēt̄ om̄pār vna, v̄tutis aculeū tendat Prelatiatur cōtra corpales postmodū labes, dolorē pareter et timorē, quorū vnu anteq; m̄prias, alterū nāt̄ est esse cū reperis Timorē cū am̄t̄ exāpis q̄ ad illud venies qd̄ timebas Dolorē vero cū ad id qd̄ verebaris adiuveris. Multa in hac re exempla sūt fortū militū dei, q̄ singula forte differēt̄ nisi mihi vni vnu oīnūmēta sufficeret Quod fecid⁹ sic mateis patet nō codēt̄, s; eadē mente p̄geniuit. P̄mū itaq; eoz passionib⁹ auctorē eluzarū nō silebo, deinde s̄b̄ inter alia quidē mater p̄ulit penas sonabo. Quām̄ inter illos qd̄ in passionē p̄m̄, qd̄ vero postrem⁹ sit explicat̄

human⁹ sermo nō querat, si dei sit expectanda sententia Cōter cū firmato mentis robore, sibi filis plus mēt̄ qnā vuln̄, fragilē h̄c iudicat̄ hu⁄ lunc vñmā, nec qd̄ sibi dulce in s̄li blādi mentis, vel in captura qd̄ vane hū⁄ salu⁹ fraude posuerūr, leuis apud illos sp̄us horrid⁹ toro⁹ moles euthene, et q̄libet penatū acerbitas estimata ostendebat Ut vero ad p̄ora tractatus m̄i vba redam⁹, exortitata se oīa et p̄mis̄ h̄c. atq; quenq; exquisita iudicis cœudelitis impetrat̄ Laudabo itaq; in hy⁹ fratib⁹ robore aīor vox qua potero, aut ut verū dīcā exponā, ad fidē gesta gestorū, q̄ summa laus est cū blandiri nō licet, trāstre hystorico more ergo cōpellor, ad verū ordinē facit narrando Ante q̄ ergo cōdū extincte ab ip̄s gentilitat/arcip̄ia de cognitione m̄hi pauca dienda sūt In q̄ asservat̄ maximā p̄suasionē cē m̄xtr̄. Itaq; ut p̄mū voracitatem sublata, repudiatisq; multa formib⁹ abis ieiunis sc̄riptam⁹, cogitatio facit Demde ut vili⁹ peccare vñs habeat, et p̄ impendat⁹. ~~est~~ animul⁹ dignitū, cui⁹ m̄si bone cognitionis asservat̄. Ut resistat⁹ libidinē et māt̄ obvne luxurioso oponant̄ ardorē, nōne cognitionē hoc donū est? Inde ē ut cū se paulatū dominis q̄ delectat̄, firmiores ad resistendū viderint p̄sumat̄ aīo dolor⁹ Pena cōceptū et orationē tantū qnū cogit̄ cōspicent. Atq; ut plus res potest cognitionē ip̄sī ordinē requiram⁹ Cogitatio ē sapientia Nemo em̄ inter bonū malūq; dissimendo p̄ h̄c cōaliū, m̄si sapit radiob⁹ fulnat̄. Ja ipsam sapientiā s̄q; s̄ soniam iusticiā iustinā vñs aī nō relinqt̄, vñtū cōmīt̄ castigata sobrietas Quadrigita unq; m̄ sapientia Duo sūt p̄terea, q̄ aut faintū passionē, aut impediunt̄ dolor et voluptas, quorū vnu s̄q; respicit̄, aliud s̄q; cōp̄tit̄. Sz ubi voluptas ē media cognitione eiāt̄ p̄statim, cōfirmat̄ cōm̄, et pena trānata cū glā spe mānorib⁹ p̄m̄ cōt̄pm̄ īp̄it anteq; vernat̄. Cū aut̄ venerit erubescat cōm̄ nō sufficeret qd̄ volunt̄ Cognitionis ē itaq; cui⁹ est dē qd̄ facit⁹, p̄ illā animi p̄sumatio aīcta vñtorū ē, q̄ officio peritū fūcta culoris tūtilia sc̄riptū suūdēs, et oīm sp̄m noīx humoris cōcētū illud solū qd̄p̄futurū intelligit manere p̄mittit Sic Sic cognitione līmandū p̄tū reddens hōiem⁹ et ante passionē cōfirmat̄, et m̄ipsa passione corroborat Cūs nō venationis estū delectat̄

aut pisanū? quē nō grata diuersiorū animū
sagma solliaret, aut exāsin tūm, maris ab
usq̄ quo esurire cōpellant Da cogitationē q̄
abstinentia imp̄parat, cupiat qdā oēs, s̄ nemo
atingit. Dicēt uaq̄ in his reb⁹. m̄m⁹ delecta-
tionē suā vīcā, et imp̄parat p̄m⁹ volūtati; ut
dū ad occasiōnē martiriū venerit abusus
hys oib⁹ p̄m̄ pena pteruris utrūb⁹ nō p̄ponat
Inde ioseph iusti uoce laudat, q̄ libidinē in
puerili etiā flagrantē cogitationem molliuit,
et fūam reddidit salubritate cōnty. cogitationēq̄
p̄ditum animām renouat, nouā parat.
m̄thil fieri crudelē p̄mitit Moyses nob̄ ex̄
p̄estat, qui misi in dārhan et abyōn iusta
indignatione ferueret; nō sanctificaret sui
dolorē amm̄ cogitationē cōspicui. Quid pr̄
m̄ iacob⁹? Nōne filios suos fūmeōne & leu-
magna uonfervacō corripuit? q̄ sine respectu
cogitationis alius, sic ī m̄tēs ḡtūlī frūitate
matrēt, dicens, maledicta rā ea ex̄ Quā
vñq̄ trā si cogitatio retrahere nō potuisset:
nēt maledictio isti, nēt illi iterū potuissent
Deū itaq̄ hūam artifex cōps: cū hoīs fūdauit
et mores uerū singula membroz limamē-
cōponēs p̄fecto iam uaq̄ dñs que ī eo esset
et sp̄cio quodā ueret, m̄tē dedit cui qdā
ī p̄m̄ obseruacionis mādatā q̄stut;
ut sobrietatē teneat, diligit bonū, iustitiam,
nō dōlēt, et ipsa imperij p̄late, q̄
w̄pi sp̄cū sp̄cū tū diuine p̄m̄ obſuet
Et m̄m̄ dīat sp̄pā Si p̄m̄ caput cogitatio obtinet
passiōm⁹, cur habem⁹ sepi⁹ imp̄ia volūtati?
Si hor estimas esse aridūlū est. Itā cogitatio
nō p̄t obtinet, ne desideret aliiquid; si p̄t coḡ
ut qd̄ desideratiū fuerit, prudens cōnty rōne
vincit. Ut pūm̄ obtinere nō p̄t ne uasari⁹;
si coḡ p̄t, ut nullū sc̄la reatu admittat⁹, tūc
pissim⁹ q̄ siliter volūtatis ne nō cōcipiatis;
si ne his sat facias obtinebit. Nō extinguet
perīto vīna, si repellat. Sāuis dauid loco p̄t
cōph̄: q̄ de alienigenis bellū infēctū cōtūm̄
blandientis surauit, cū m̄lis vītu p̄stratiā ad
uesperasset, si dōlēt m̄m̄ et lassitudine fatigato
ad tabernaculū regale p̄parabat, qd̄ m̄litū suorū
agm̄mb⁹ cōrūntū claudebat. Ibi nō oēs
cōmitilōes fruḡ dñpib⁹ tene m̄ditoz videret,
et ipse aridib⁹ fauac⁹ sūm̄ ferre nō posset, aquā
uxta se fluente: q̄ religio uerabat hanc tre
nō ausi ē. Prom̄serat em nullū se habere
p̄culū m̄si qd̄ expugnatā relati⁹ fontib⁹ suis
p̄biuss imm̄m̄, si ut et maior bellātū eset

istām̄, si nō p̄ victoria tm̄. si et p̄ ponū pugnaret
Itaq̄ nō medullita sitū exueret in cōndio; et cōtra
legē fac̄ nō auderet; duo se et m̄litib⁹ cū magistrū
robōis uiuenēs obtulerūt, et struicti m̄m̄ q̄sēt
ad vñq̄ aq̄ nūtria leuātē p̄tōtis aces et m̄stra
aperit. Ibi aggressi portarū custodes, p̄m̄ formi
dine m̄stredē mortis exterruerūt. Deinde p̄ eos ad
locū desideratiū optūs fūm̄ formis accedunt; m̄de
sūpt̄ velonter ac̄p̄ regi cōhibent. Sed dauid sib⁹
hūam̄ desideratiū cogitatione molliuit, et rōne
abstulit volūtati dōces tōrē dei reb⁹ oib⁹ p̄fecēdū
singulare pacē mōstrauit cōp̄lūt. Itā sup̄am̄
māgno pericolo ap̄, et a se sepius expectōt. humo
p̄m̄ fūdens deo libauit, et exhausto aridūtate,
firme ac sūt maluit perire q̄ cōrūm̄. Nec ante cogi-
taciōm̄ ius, ē rāo tānti cōsūl̄: ut libidinē aīm̄
dolous. ut ip̄ve singula qb⁹ ī flāmati agim̄. Itaq̄
ipsa ultima passiōnē mitē faciat ē tractatū. Itā qd̄
nos op̄m̄ hystorie revelano vocat; si nec her sup̄fluō
dicta debem⁹ accepte, q̄ future narraciōnē quodām̄
blandiūt. Tanta iuḡ p̄m̄ mōr prudentia, tūm̄
eā fides fuit, ut ip̄se ī seleuchus rex asie, ī op̄e
ill⁹ augeret, sacerdotio deputatos, et alienē sēcē
hoī fidei sue ex̄ cib⁹ nō credēbat gestis p̄ulerit. Sed
nec si qd̄ modū iūstor hōm̄ acceptū in fama llā
qdā hymon nōt, dū om̄a p̄sequēs sacerdotem,
nec ap̄d ḡtūlē qd̄ uidice pūm̄e p̄mittit, relictu
p̄m̄ patris, apollom̄ dūcē frīe, feminis et aliis
cōdūit; ibi ī medio cētu senato magna uore
p̄clamās, se cōsūta tōmoda regi posse cōq̄re ēce
maximū ap̄d iherosolimitas ī om̄ulz pondus
argentū aurū cuū et singulārū rerū plurimā
q̄ntitatē; q̄ cūcta ad seleuchū regē dēbet. p̄tē
Ibs apollom̄ cogitatis collaudato symone, thesauri
seleuchū lucra declarat, et accepta a regē ī cōrendi
ī oib⁹ p̄tē, cū symone collecto exercitu ad mām̄
patris verit, ut et vim si infēctū manū armata
depelleret. Ibi cū grāophilaniū oē spoliaret, cōmās
a dolore lacrimūt ybres graui⁹ cantōd, dībat
dūrū esse ill⁹ ī qib⁹ thesaurū credito ēset aliad auſtri
Tūc tēplū ingrediēs, serox ac mulietū ī fūm̄ū
etū de p̄ficiib⁹ vība vigebat; q̄ et illi p̄m̄, et tēplū
p̄sidū fidelis orē posetabat. Itaq̄ cū magno agm̄ē
vallato armoz, apollom̄ tēplū sētē sedis fūset
ī gresso, āgeli cōtē igneo fulgorē radiatē, armoz
etū struicti spēne, ī fidēl' hoīs mētē galere. Hīc ap̄s
apollom̄ ī facētē cādit. Ibi p̄ magnū spāci tēplū
attolens se ī m̄stērīū tēplū paulūlū recūbebat
Timore ēt̄ rei ad huc p̄sentē vāllātib⁹ hīc inde
vestigis p̄ se gare nō poterat. Ibi cū medele aliqd
spērandū ad huc putaret, utrasq̄ ad celū man⁹

tendes à se épuiser par son exercice nō croyait hébreos.
 ad q̄ de populatione venerat, patronos venia et
 iheras et lachis p̄sulabat delictor. ipse
 p̄fem et cognoscens, nō et voci ostendens, mori se
 dignū, et sūmū crucis ostet. Nec oīa sc̄m̄
 aspirat, metuit, etiam ne si obisset apoloma. Tidus
 hebreos credet oīa, p̄ce fidit, et in prima
 vita oīo p̄meruit. Striū iher regi cuncta nūcā
 festina. Sileuchus id mortuo, et iī loco atiochū
 repit ipsam. Qui sensis morib, et veterano
 qd̄ nature odio omniꝫ p̄sequies, sacerdotē iasonē
 fīez eiꝫ p̄miss ab eo tribū milib, sexātib, sexaginta
 talentis ḡt̄nos singulos dandis, p̄tisca i p̄cipē
 creant. Qui fīus ē optimū sacerdos i p̄cip̄ ḡt̄os
 uideos, mīs oīs ē opolit, et a religione seduxit,
 ita ut p̄structione thermarū, ipsa tuitionē tēpli
 fabricāq̄ turbaret, et doctoris oīi p̄ fidic p̄te
 cogneret. Quia reb i dignationē dīna p̄tm̄ tōatuuit:
 nec irato deo horū h̄sī alien⁹ ē p̄sō nāq̄ atioch⁹
 corā, eod ūt̄ iūfōre Tholomio ē egrifō regi
 bellū iſerēs. famā mortis sue ab hebreos audiri emissa
 Lī magna etiā ap̄d ierosolimīta gl̄tulatione
 suscep̄. statim clam̄ p̄spōlo decretū dat, ut
 si q̄ eoz in patria legi q̄s̄t̄ ad sacrificia migrare
 noluisset, districto rote i p̄petū rūperet. Sed cū h̄
 p̄quisidit mītorū mens pura credetū, ita ut
 mulieres arcuas ut mos mī religione erat
 p̄uul'suis i p̄p̄ se dimittēt, et virtutē lōgiora
 tornēta celerē halitū ī gesu moris optinēt. Videb
 atioch⁹ h̄ fieri legi sue nō posse, ai oīs ad q̄ut̄
 sponte p̄vareret, sedens ē exalatione videb̄ oīb̄ loco.
 attracti singulū hebreos, porōc̄ emīs sacrificiorū
 altareb, īmolat̄ gustū dare oīb̄ iubet. Et cū mīlū
 p̄quisiti v̄dīq̄ quēmisent, inter eetros etiā eleazar⁹
 (nā hoc illi nō est) et aedificata gr̄e dīdens, dissiplū
 tōris dei, artib⁹ adducit, gr̄us etiā amb̄, et ipso
 etat ac vulto honore venerab⁹, non oīb̄ et p̄bāz
 Qui atioch⁹ aut i acipe a me sc̄sime senex salubre
 p̄silū, effuḡ repugnāt̄ p̄missa tornēta. dulc̄
 hāc serua mītēt̄. Nec q̄tēp̄dā etiā ḡt̄ h̄uī
 lucis visura sume sacrificiū, et porōne crenib⁹
 dipib⁹ delectare. Nā alienū est a sapienti doctrina
 iudeoz p̄sia siom̄b⁹ credēt̄ et repudiare es̄t̄. quā
 ad v̄lū h̄uām̄ passim ut ceteris dapeb̄ natura
 p̄st̄erit. In ḡt̄ qd̄ām̄ dīm̄ b̄ h̄sīm̄ sum⁹, si tōz
 dona cōceptim⁹, et distinctionē faciām̄, cū v̄z sit
 una natura. Quia ē v̄ne h̄ aīl a ceteris dissentit
 Aut amāda oīa, aut repudianda sūl̄ oīa. Sug
 strionis ē, ignauie ē, legē sibi facit, et voluntate
 appellare v̄ne. Abītū itēlectū vanū et delictū.
 et venerāde etat̄ tū tādē ē meli⁹ flete sentēta
 Letet̄ si quā v̄tū fidei v̄tē ē esse fidit̄, dabū
 h̄ facienti venia, cū sc̄iat te ī pulsione poī⁹ q̄
 voluntate peccare. Ad h̄ eleazar⁹ horūtū, sim̄l̄ q̄

regis cogēti h̄m̄os, accepta rūdendi facultate
 sic loq̄. Nos atioche nō rūmoī seq̄m̄. sed seuitū
 q̄ ab oīb̄ n̄m̄ veritatē religionib̄ tenem⁹. Nec ad alā fidē, pene
 tōre opelli. Etia si nō op̄is fidamēt̄ corroborata
 esset ēdita nob̄, a patētib⁹ i ḡsuetudo: nūq̄ tñ
 edere, nec i re fīali sup̄at̄ abredere. Nec leue
 esti abū sp̄ietis accipere, sacrificio īmolati gustū
 Nā oīo p̄ p̄fāritat̄ ē, tāḡ qd̄ p̄phānū est
 Philosophia vero lex mīa odēpnat̄ ē, ē q̄ timo
 trīm̄ qd̄ dēlligit̄: q̄nto ph̄ intelligē se credit̄
 Docti sum⁹ sobrietatē diligēt̄, desideria libidinū
 vītē, corp̄ū iusta obſuagōne retine, dolorē si
 p̄ dei iſerat̄ nōt̄ sustinet̄, volūtēt̄, iustīnā,
 pietatē, et inter cetera vñū dēlī, q̄ sols et vera
 est nō negat̄. Ideo q̄ p̄phānū es̄t̄ respiu: q̄
 mīhi sūt edenda cognosc̄. Habeo p̄ceptū altissī
 dei, cui mādat̄ docti sū a sacrificiōe libariib⁹
 īpare, q̄ p̄sūt̄ aut nō regi a melq̄ ledit̄, pem̄t̄
 excludā. Tīrām̄ vero v̄s ē ad illa q̄t̄ cogē
 q̄ venit̄, et ad iūsta īp̄iosa simone opellere.
 Molite qd̄ v̄s sit nōt̄ cactīm̄ p̄l̄ desiderabil̄
 q̄ē derisisti. Ego patrū mīstēria sacro sūt̄ custo
 diā. Es̄t̄ dīodiaslicet p̄trīas manū dūtēdīm̄
 oīulorū et acuto p̄trī culero vīstera it̄na
 resīndab̄, nūq̄ ex me vīctoriā cōseq̄rī. Sam̄
 patens, et defūct̄ ē dei tōre q̄s̄t̄. Nec te securū
 faciat meoz magna series ānoz et remulū
 corporū. Si necesse sit aliqd̄ offere, p̄ dīo viridib⁹
 videb̄ ām̄ tolerāt̄ pueri, fortitudinē iūvēt̄,
 et totū ḡaudiū volūtāt̄. Prepara exīstū locū
 suātēt̄ ignē, et quis alia, fide mea mīhi et
 legi vīlora, securiora ī supplīm̄ videb̄ q̄
 exīt̄ cōm̄ sup̄līa. Nūq̄ te ego fūdātēt̄
 salutē, credens p̄sīdūt̄. sc̄m̄tēt̄ fidei lex sūt̄
 violabo. Nūq̄ p̄ceptū tūl̄ ḡt̄ras manū porrīḡ
 fīt̄il̄ aliud credēt̄ iūst̄ ēt̄. q̄d̄ qd̄ a te docti
 accepi. Nō p̄dā tot̄ ānoz merita; nec suāt̄
 harten⁹ dīsiplīnā. Lastū, īgrū, pueri, et tota
 deo vītē deuotū, me p̄t̄i turba suscipiet̄,
 cū nō timuero tuas oī rex impie minas. Quāt̄
 nōt̄ stud̄ regūt̄, mutuerib⁹ īt̄yāt̄, nec factū
 meū, nec oīsensū, n̄ v̄bū reuocabis ad crimen
 Cū h̄ eleazar liberatē ē iūstā plen⁹
 effideret, armator qui circūstabat māt̄ q̄t̄
 ad pena fūdat̄, suspendit̄, flagellat̄. Qui cū
 ex utrōq̄ latē ita īp̄ob̄ sustineret̄, p̄oē clamabat
 Subiit̄ cōt̄ īmp̄erio. regī mādat̄ cognosc̄
 Magnām̄ cū eleazar⁹ nec flagell̄, nec
 tornētoz itēl̄ fatigat̄. q̄i ȳ q̄t̄ oīa sepmūt̄
 patet̄, securū, fortib⁹, ītrepid̄ p̄p̄erāt̄ ferabat
 dolores, et venerādos ad celū exīgēt̄ osīdos.
 scribat cū se credet̄, cū nām̄ dedit̄. Et
 h̄ic atq̄ mīde respīnēt̄ corporū sui fructū dissolui,

eruor ē etiā minū latē utroq; pflue mirabat grās
agēs deo i pāntē pāntē Tāmē fūlūtā hūane
qđione q̄ cruciatō tā exāstō ferre vix poterat
tācē ruit, cas grās crātū hūno agēs dīo, q̄
geserat dū pētisat Vn̄ vō ce ar̄m̄ḡr̄iō plēn̄
isam̄, vt regi se fidēlē m̄ hac exhibicō m̄straret,
iacētē tācib̄ obverauit, vt ad rediūtū supplicū
releuaret exēgit. Ille vero nō fōr̄ et corp̄, dei
vero athleta sustinēbat dolore; et tortores iūuenis
senex pāncēdo vīcebat. Am̄iratio erat sūma
lātētū, et iā pene mirabat eū, tot et talia
sustinuisse supplicia. Itādētēb̄ vō ad eū m̄stri
reḡ ciebat ei. M̄diu eleazare i hac p̄suasōe
q̄sīs̄, nec lus grā cāperib̄, nec supplicio iā
mitate frēris. Busta porcīnā carnē, et effuge
cūctā q̄ pāteris. Eleazar q̄ i pena tacuerat,
p̄suasōe nō tacuit, et q̄ h̄ vō p̄l̄ lacerato
et clamat flō ita tūbles, et imbeccles hebreos
fili sum, ut vā salutē quā usq; ad senectū
seruauim̄ deseram̄, et tāto effecti ludibrio
exēplū denpiēdib̄ alib̄ relinqm̄. Nō sic iſtūtū
sum̄. Modicū ē q̄ i hac lūa viuedit ē, minorā
sūt q̄ redīqm̄, q̄ q̄ speram̄. Nā ne tyrāno vō
p̄suas̄ plān̄ poterit, nec ē vōles credit, q̄
mutabiles variōs̄ cognouerit. In tuis ō ve
rabil p̄ abrahā māib̄, et fīmū tūu, ḡremūt̄
vētūri grata volūtāte moriem̄. Hūc cām
vidēt̄ ar̄m̄geri, cām volūtāte reḡ sc̄issimū
serē igni p̄sōliere. Iñidētēb̄ narib̄ ei
notios ar̄fētōs liquores. Que oīa sōb ac
venerabil̄ senex, libēt̄ exp̄ies, cū iā cēdō
cēmatō deficiē sp̄m̄ relaxaret, tendēt ad calū
sic locut̄ ē. Tu ē dō, a q̄salq̄pedit et vita. Et
iplo legē fragile hor̄cīp̄ depono, p̄m̄ esto
gēt̄ tue: ne descas hōb̄, q̄s̄ iñi et i alia, si
dici p̄t cēmēt̄ tue huc usq; suasti. Sit mea
pena fīm̄ maloz̄ om̄, et tōt̄ gēt̄ remedii
om̄ p̄tōz̄. Acce me p̄ cīct̄, et dona m̄hi cūtōs̄.
Atq; ih̄s̄mōc̄ māz̄ leḡ effudit. Indē ē q̄p̄iūs̄
dixim̄ oēm̄ toleratiā p̄ssōis̄ ex optimā cogitatiōi
descēdē. Que semel firmata ad p̄sp̄erū am̄ pa
ciētissimā recipiēt̄ dolorē, et acti optimi offlātū
t̄hoē, fr̄u i hōt̄ p̄positū, nō relinq̄. Itaq; cū
passio iter se cogitaciōi pugnauerit, nōt̄ ē ut illa
dōt̄ alteri, q̄ et alia triūpharet Patri ita,
eleazar gubēnat̄x fidissimā cogitatio fuit:
q̄ nec dolori locū p̄buit, nec blādīmēt̄ illectib̄
se voluptatis ad misit Seruauit cōt̄ oēs p̄llās
tēpestis̄ insane. sā corp̄s nauē, null' turibim̄
ab itinere p̄positū fōd dissoluit iactata titāmās.

fluctib̄, nō tñ violata p̄m̄fit: terēb̄ iter sūt̄,
p̄cēt̄ ad portū. Nulli quis validi mūris sic ab
homib̄ vīb̄ p̄m̄a defendē, ut aīaz̄ sūt̄ sōfīm̄ senex,
adhibita diligēt̄ cogitatiō firmavit. Pōsso.
Obra. crucē. flāmas. ipse t adūs, q̄ fūcāt̄ tēt̄
sā ut apicib̄ rūpib̄ alīcūd̄ exalē, ierūt̄ flūct̄
sub positiō p̄ssōiō fr̄agūt̄; et sīm̄ illi t int̄m̄s̄
clauso t serūt̄, ita mūtīm̄s̄ op̄nē cogitatiōis̄.
p̄m̄s̄ osib̄, ipse vēmētū yellarū erāp̄t̄ mēbus
et sustinēt̄s̄i cōp̄ib̄ fr̄aḡit̄, ne ad iteriora pene
trād̄ ad dīm̄ illū mēatū celēs ale guēr̄t̄. O
bīt̄ oīt̄ semib̄ senex, et p̄fēt̄de tēt̄s̄ sācōt̄b̄
sādōs, nulla p̄phāt̄ sācileḡn̄ dōpe, sā op̄a
manūla, mēt̄l p̄fīdī mēatū illū faūt̄ otiḡ.
p̄ quē dīo frēquēt̄ oīt̄ mīt̄b̄. Nichil valuit
p̄t̄cip̄ib̄ i ḡp̄o t̄ndēt̄b̄, ḡp̄lū oīt̄ atītītū
dei factō eō. Tāt̄ vere eō decuerat sācōt̄, vt
tōt̄m̄s̄ fortior, tōt̄q̄t̄b̄ dīrēt̄b̄l̄ sācōt̄
tēp̄at̄ib̄? H̄p̄o etiā q̄ cēmatō eō igne violēt̄
p̄nā mārt̄i possidēt̄. T̄bi oīt̄ cessit atītītās:
a te exēplū cūpit̄ h̄cē p̄sōlīt̄. Ergo si q̄p̄is̄
tūlāda senex, oīt̄ vīt̄ iūt̄tū exūt̄, fr̄igidi
aut nullib̄ sagūt̄s ad oīt̄ tollētātā dolorib̄ sāfīma:
quippe quā ipse serēs fr̄aḡat̄. Anoy, tot cruciā, tot
supplicia, tot penas, mūdēt̄ cogitatiōe sustinuit̄.
q̄s̄ ē q̄ negare audēt̄ ton̄ p̄ssōis̄ cūp̄t̄ pōtissimū
i cogitatiōe cōsīt̄. Vidim̄ etiā oīt̄ acerbitatē
fixi semel cōsīt̄ obseruāt̄ deo ad iūt̄tū sugātā
Sūt̄ tñ q̄ dīc̄t̄ nō oīt̄ q̄ cogitatiōt̄ sufferre
fortiter passionē. Que illoy sup̄flua et vāna rep̄e
hēs̄t̄o est. Constat em̄ illū dolori cēdere: q̄ cogitatio
sāp̄is̄ nō mūmūt̄. Ceterū q̄ nō delibritātē tānte
regi negoūt̄, cūpiditātē repētītē p̄s̄iūt̄ōs̄ aggredīt̄:
nōt̄ ē ut serō illud deserat, ad q̄d subito cōuolarit̄
Tractatū cū t̄m̄p̄ost̄t̄ oīt̄ nobis̄t̄ ad passionē pōt̄im̄
cēt̄, ne aliqd̄ nos subīta acerbitatē cōfūdat̄, vētūra
oīa p̄s̄imūt̄, nec timēt̄ q̄ sāfīm̄ possīt̄ cū p̄sōlīt̄
p̄uēt̄. Qui sāp̄is̄ iraq; et fort̄, hic tōt̄ dīo passio
m̄s̄ bene cogitatio p̄oḡit̄, et acop̄ia nō resp̄it̄. Nec
stupēdā dīo t̄ sāfīm̄t̄ p̄udēt̄a cūt̄ i fīm̄t̄los
tāmēt̄ amor capiēde laudib̄ tūa serūt̄: vt ip̄s̄
q̄s̄ am̄māt̄o sūt̄, q̄s̄ acerbitatē q̄s̄iūt̄ sūt̄.
Nam tyrāni esfēnata crudel̄ deazar̄ qui etat̄
p̄m̄ta, rediūtūos̄ q̄s̄ i sāne mēt̄ ad dōt̄ cēdēt̄ se
sāp̄ia vīt̄ mātōs̄ etat̄, nō firmātāt̄ osib̄.
sept̄ p̄uēt̄ hebreos ad āthīochiā addūt̄ p̄cip̄it̄,
q̄s̄ i tenorā ad huc etat̄, et vōndū ad am̄p̄ēt̄os̄
doloreb̄ ut cēdebat sāfīm̄ etat̄ vīt̄m̄s̄
fallāt̄ etat̄, aut pene tōt̄ p̄uerit̄, et p̄s̄oūt̄
edicti sui legē. vt q̄s̄ sāfīm̄ carnē ore nōlūt̄

288

accepit, exsistit simpliciter subiaceat. Septem itaque fratres cum
matre solomona. Cuius hoc illi non est? sed etiam semper regnare.
sibi sibi iussit. Producuntur scilicet spesosque corporis nati.
vors et gelatio, quodammodo ut sol lumine serenum, vultusque
spiritum, et locul' omni virtutum grossos radiantes, tali
argumento quod humanam formam insisteret. Erat illa
habita ab cordio atque per totum sinecera usque ad
primum generis appurata nobilitatem. Sed illud forme deorum
quod sagittum etiam ornatus cum illo magnae dignitatis
arrogat, cum omnia virtus robore firmabatur, et si oculi alios
laudis modulus per motu igitur atque predebat. Hos ut
aspergit pro tyranno ac in atrium hunc medium assistelet.
atque alteri mente cognovit pueris, allucendo ait
Eduardus esse volens primus volo o admirabilem pueri
Hoc ei et forma tua, et sagittum nobilitatem suadet.
Ne ergo ad repugnandum in sanctam summatitudinem, ut
non modo tormenta, sed mortis. Cupio enim vos et honoribus
cumulare magis et diuinis applicare. Spernit
superflua per vos vix credulitatem, et ad gloriam vos cultum
me obsecracionis adducit. Nam si illud modo non gereris,
quod futurum esse non arbitror, diversa et exquisita supplana,
quod vos per diuinam deficientia aetate arbitratim exercue
cogitabo. Et ut tunc angustia subriget audiendis, si gula
prosterni in mediis tormentis mandauit. Exhibebit itaque
rote, radices, ungues, rotabiliula, entri pele, lebetas.
frictionia, dignitaria, pugillaria, manus fronde, cunei.
sartago, subtile, sustentoria. Hec enim illi non a regimur. Nec
successorum ad exercitium flaminis quodam tenue esse ferri
telius. Exhibebit et cetera horreda quae enuntiante plagiis est.
Sicut huiusmodi capiti platus, platis, tyranus aut
prudentissimi pueri, etiam si aliquis dicas reputatus esse
patrem, genitatem optima poterit iuste defensionis
armari, quam contra hostem potest, quam videlicet videor, quam
sponte facit videtur. Parvulus vero delectus quodam sensu,
diuine maiestatis arcessi ostendit etiamissima tot
penarum genera, parvissimae irascit ministeria, horribilesque
bladinus, et philosophiam rationem primitatem patitur ac
minorem in maiori trahendam furoris spelleat. Hinc ergo
poterit quod cogitatio istud passio. Nam signauit quodam
et nullo anno tractatu rem tamquam glie petens, ad hunc subiun
atque iperato accidet, visus omnino tamquam exsistat, ac tamquam
penarum generibus, menti trepidus, dimisso vultu, gressu
titubans, tremore turbato, primo virtus asperna, superum
negonum reliquerit, nec se tanto oneri patet ad suscenda
forte putans, nam diceret insensata ego, quod magis eligit,
aut ista sufficeret, aut illa quam primitus prima si tenebo.
Miserabor penitus etat mee, miserabor menti, veniam
menti pro hoc facio, quod non tamen sperno, diuinitus
non negabat. Neque enim gratiam premebo sed ubi
spurcias percedere cogitatione firmissimam durauerit.

amp ad bonam frugem animi odunt, illud sequitur, quod in his
fratribus ostenditur esse probatum. Quibus sacrifici ut percuta
gustatio est, oculi in uno ore, et una macta percutatur
Quod innotescit psequebus o tyranno? Non nobis voluntas
et votus est, primum precepta suam, quod opus est iussit, meus
magister edocuit. Tu vero tyranno, et iustus amator,
crudelitas magister, iniquitas iustorum, noli sub specie ficti
amoris mutare quod non potest. Trauox nobis verba est
a te oblata quod pena. Lamentum mortis, armamentum;
uba vero tua quod non magnificum, rectus doctoris
mentis eleazarus monstrat exemplum. Quis ergo firmos
iuvencos putabat, cum tam roboro underit sensu illius
stituta retinemur. Sacre animi mentis non potest:
missi in corpore mentis lacracione cognoscuntur. Servi per
deo omnia sufferemus; et a seculo recedentes ad celestia
regna migrabimus. Tu vero quod hoc possimus
scimus qui innotescit causa primi letitiae mitterebus
Har oculi tyranus inflamatus, cum nec crudelitas sua
formidinem fuisse, nec primum omnis prima locum gressu
obtinuisse cognoscitur thaurae singulorum agitare*i*
iussus est. Machabeum maxime natu ex septem
fratribus pteach de his in mediis, et discendi munifici
mentibus iubet. Nec mora per legem manu ligatur crudelis,
verberat. Inflamatus tortoribus quod irrefragabilis
sit pacem, ergo dimosat, cum iste certus potius quam pacem
sensisset. Illigatur atque in sancti rote iubet, ita ut i
gratum circuli porrecto, solutus hic inde visceribus,
venisca distensus doloris et penes sue cresceret. Nescio
tamen pacem vorax, supradicto dolore deum non ymne accipere
tyrannus non obiurgare, tormenta crudelia machinata
Resupnitque viribus clamans ghetas. Exclamando
tyranno, dñe maiestatis psequebus, non venient
cruicias, nec erupcioe salutis alienae tam crudelitate
psequebus; si huic in iustitia, amatore legib, amicitia
auctoritate. Atque enim in vita exercitiorum ut regi
assentiret yoraret, non tam gressus sunt lati, nec tam
acerbe rota vi, o neque ministeria, ut metu mea
valeat iste inveni celestia versantur lacerare
membra si placet, igne torve, singulare in corporibus
potest multitudinis crudelitatem ostendit; ut cognoscatur
nos iuvencos ad ipsiaturam non posse operari. Hoc eo
loquitur sparcat in eadiu, et ut erat affixus vorax, ergo
Tentator superius aperte, atque ita redentibus corporibus
radibus, et contrahentibus flaminis, possit patetibus latere
vitalem rupinem. Sicut ergo omnia et iugiter redentibus quod
membris mensior milioris dolebat. Nam in ipsius
suppliis victor exclamat. Ego dilectissimi fratribus
et ex me dñe virtus accipere: iuncti autem robur
aduocate: scilicet huius blandimenta ostendit; militate
deo ponitque tyranum, cui finale est poterit dicere, subile.

uareq; deictrū Int̄ p̄nādū, ut brutū exoriat, ligua
et h̄tis, dimib; sartagine imit, magna cū oīm
āmiratioē dederēt, stupor aduersariis, sub gradū
deliq; et sibi p̄ter regnū patin' et fratre?

H̄t aber noīe proxim⁹ q̄du etas astabat. Ab
armigeris rapto adducit, et an̄ t̄rogatoē; tyām.
an̄q; sup̄lacia libaret, os illi a m̄nifico toruñor
apparat exhibet, ut formidin̄ terti aspecto a fina
fletat. S; repudiata illo p̄fhamū sc̄fim̄ abū, nec
sup̄lacia formidate, freis enthem⁹ assigit c̄ altū
māb; a p̄stipio seruicis ad genua v̄sp c̄ ipsa
capis parte diuelliit, pectoris secreta patet; in
ut patetib; v̄sterrū v̄rms tertiaria fibranū seniuro
sup̄lacia suarēt. Idicat et h̄p̄ horribilis spectaculū
feroz nāq; pard⁹ et sagittis stibid⁹ exhibet, ut
trucidet, seuq; mortis q̄rd ex corpore remaneat
carpin⁹ acedet. Verū ore brutū admoto
vultū retroquib; mortis m̄mē lesit. Tyām⁹
vero t̄furia magiūcitat. Martir v̄dū tuicet
forior sperat, torquētū ostētior, qm̄ suauis
c̄ iāt morib; q̄buscūp; ȳdeo vulnerib; t̄flicta, p̄mo
tanto suauis, quād cū spe maiore venipide medis
ampli. Leterū hoc qd̄ agit crudelitate tue sc̄lestissim⁹
tyām̄ sauffici ne reputet, nā magiū voluptat̄
panēti trahi credē ostētis q̄ dolorē, ipso q̄ torquib;
dolor cōp̄bas nāt̄ est. Nā liberi⁹ ego ȳferā: q̄
tu penas iferas. Minor paciēt̄ dolor ē, q̄ iubet
Mihi cruciat̄. v̄t̄ cū est, amor legi, veritas
afficio, dei postremo iustitia t̄ veritātē exiliū
Tutor qm̄ torquib; et t̄ tra paciēt̄ mea atq;
dignatioē osūmeris. Nō effugies dīm iudicij
dīc. Inuict̄ et pena illa ȳpetua, quā ne ȳghana
mēs feri, nec tua crudelitas declinare poterit.
et nō penitentia cū dāpnata sup̄lacio fons hic
v̄sp ad mortē t̄stētā ȳmanēt, crudelitib; fr̄is
exiguita p̄seuerās migrauit ad dīm⁹

Machi terci⁹ ex pueris adduci iubet, quē
cū miserationē dignissim⁹ gemini⁹ duorum fēm
fecisset lērito, horribil⁹ plurib; ac dolētib; ut a
sīm̄ fēm̄ sup̄lacia vitādo distedet; m̄to ait.
Idem nos p̄ genit̄; eadē m̄t̄ effudit. Un⁹ est
nob̄ m̄gl̄; v̄n⁹ cūm⁹ et una cōtestatio est. Nolite
q̄ morādo tēp̄ q̄sum⁹. Id sup̄lacia nō ad respōsa
ȳperau. Inuadit mēbi⁹; q̄lātē potis⁹, nō
nob̄ p̄t̄ nulla tribuat. Moto h̄p̄ v̄bis tyām⁹
duob; p̄empt̄ h̄tis considerat̄ cōstātia nō absimile;
aliq; t̄ huāna crudelitate m̄m⁹ exortant̄. Obi-
culare affero t̄ mediū iubet h̄t pedes cū māb;
deorsū colligat̄. sīm̄ corda orbiculari vētē

cūcūtingere t̄ altū v̄sp prendit. Nec mora separat̄
a sede sua dorsi iuctura, curva cū brachis ext̄hūt,
et cūt̄ humeri. Sicq; singul⁹ nervis distract⁹ soluit
m̄t̄ tuicet. Et ubi h̄t sibi parua sc̄bū p̄serēt̄ cūm⁹
estaret, pellus capitib; m̄t̄sa del̄p̄. Illigat̄ postmodū
roti, nec tendi magiū poterat, q̄ et p̄t̄ et frusta
corpis p̄pedē horribilissimo aspectu. Et cū iā tuorū
m̄m̄a defluens variūt̄ defectq; orbatis māb; et p̄dib;
proxim⁹ morte sibi ad esti teneat̄. Hac oīd̄ vite mun⁹
impluit. Nob̄ qd̄ nefarissime tyām̄ h̄t̄ dei ȳ amore
tollebam⁹, tu v̄d̄ tonti t̄ tā tūst̄ crudelitatis iūtor.
sup̄lacia sine fine paneris. Sicq; ligua orbua, sartagim
t̄ecto, artem marūrū vniuersitati penarit̄ exatq; sp̄m̄
reddidit suauem. Post hos iudic⁹ h̄t̄ note fulḡs
q̄p̄t̄ addunt̄. Quilibet ligua om̄m̄ sibi mortis ut regi
assensit p̄beret pulsatz, tāq; pugil t̄territio, pessidat̄
p̄b̄b̄ et p̄m̄is cōstatissimi dixit. Iḡm̄ v̄s sicut me
ner a dei lege, ita nec a frātūlū meo, q̄m̄ t̄rigū nō
mortis h̄vrit̄ ē, v̄mōne dissidente valebit. Tibi tyām̄o
dennūcō iūritūt̄ credētib; aut sp̄m̄ saluſ etne p̄ba
ḡ crudelissime om̄m̄, et eq̄sūt̄ dei iudicō plectend⁹.
ip̄sib; reb; adiuvet, an ne idē de h̄m̄ delinq̄et.
q̄tres iā p̄cib; obuij̄s suscepit māb; et q̄d̄ tā sā
m̄m̄is v̄t̄ ad glām̄ effudit. H̄p̄ audis̄ horrid⁹
atq; iā sām̄ t̄yām̄ p̄sp̄m̄ cēnbēda sup̄lacia t̄siluit.
superatur t̄cīt̄m̄b; ligua ei sem̄i radicis iubet
S; ille nō t̄cīt̄ antīchā ait. Nec illa qd̄ p̄derit
exercitā crudelitas, nec ex hoc v̄t̄is tyām̄e
victoria p̄seēt̄. Nō cūd̄ m̄t̄ damoisib; exatād⁹
est, sed et ad affētād̄ opē fāul̄ sūb; corde pon⁹
q̄ oris strepitū postend⁹, tātētū ḡmoda respirat̄
et postantūlū vota, si m̄cānt̄ exaudit. T̄m̄ t̄riger
sensit, p̄tra ac fidēl̄ m̄o petat. Sit qd̄ dīt̄ v̄s oīa
ām̄i postules; et priusq; alīq; t̄cīt̄ cogitare t̄p̄ias.
agnoscit̄. Secret̄ ligua: nāq; et poteit̄ m̄s securi⁹.
Decuit illa p̄ora passiois ornamenta suscipit, p̄
quād̄ deo fidēl̄ sp̄m̄ tritibbat̄. Utinā sic singulās
corpis mei partes p̄m̄ēdo sūt̄: et ubi
sup̄lacia irrograle putat̄, p̄m̄ia largioris.
Nec diu h̄t̄ p̄p̄mit̄ crīmes relinquit̄ velim̄ h̄t̄ ei⁹
quē oīp̄m̄ p̄p̄is nō vital̄. Nec simili⁹, rapit̄ ligua
et alligat̄ trūco illi man⁹ ac pedes solidos sine
hūbris retrovist̄ cōgīrat̄ tortor v̄sat, p̄cta sīm̄
agitat̄ in acīe patit̄ h̄t̄ libens sp̄ub; licet ipsa
facies īm̄gredīt̄ om̄t̄at̄. Exinde soluto, rotato,
p̄t̄iū fēm̄ penal̄ p̄meruit. Caligine mortis
oppresso dulc̄ sp̄m̄ deo obtulit. Alas de h̄t̄
q̄t̄o ex fēb; aīq; p̄t̄iū iubet̄ p̄p̄uit̄ īmediū.
q̄t̄o p̄t̄iū mortis ondēs p̄uomēdo ad sup̄lacia negām̄

regis iacetet. si in iudicio, patet di cupiditate
 pmerui voluit; et autem tu tyrane, caro ad pena
 vero, antequam iubens nichil g' ex illo impetrare
 posse te credas, quod asperius velle torquere
 te gelidus effusus est tuorum innotescitum sagittis efficit
 Quibus nunc apicibus, ut crescat tibi pena interinde
 pectorum. Responde ihu amissum tyrane, cui sceleris
 nos innotescit crucias, cuius impetratores facinoris
 tua crudelitas psequebitur. Quod nephax admisi
 m' Cid pectorum et id ausi impius sum. Hor
 est tu curm' ecce quod deum creatorum omnium ostendit. et sue
 misericordia precepit seruantes, pie vivimus. Et hoc
 tua supplicia non temere. honor nobis est et saluus, non
 pena. misericordia amicius a deo beneficius. si ex nulla
 nobiliteri parte parat. Hoc loquens iussu regi.
 rapio carnis meam, ollie spernit. Hoc enim illi
 supplicio non est, torculari girato, scutum caput pellit
 ad genua, sicque corde deorsum redato pugil misericordia
 me insedit. Patitur fons suorum ex cogitatione tormenta.
 minime tu mea turbata, exurgit subito, ita per orbem
 arborum istud amissum miserabilis tortor, quanto nobis istius
 sub misericordia bona, quanto plus tristes. Tantum nos
 gratiosores deo redditis. Is leuis meror et timor
 gaudii parat. Hec huius sceleri mortis mihi si non
 sponte fereretur, ventura eterna tormenta non largitur.
 Corripit atque prioribus coegerit et clavis lumen spiritum
 emisit. Exhibuit post hunc areth vobis.
 sextum penum eligit aut honorem, optionem eum tyrannum
 iubet fratre iudicat fratribus quod meis oportet
 minor animus, si mente consimilis, si enim nutriti.
 sibi edocet, simulq' morituri iudei amore pessimum
 esse. Ante ita quod ad excessum tormenta, et illud tempore
 quod in punctione pessimum est, in suppliciorum excoquitione
 nomine pessimum. Hac oratione confuso antiochus diligenter
 eum statutus iubet, et depresso seruante ex defensu
 hunc caput dolore iussit, mox expoli' sedatio.
 ut sensim longi ab igne apposito paulatim diutino
 consipio ardore distenditur, ponitur in re more subtili
 enam ferre pedentibus latera ad vistula iubet, ut
 illas ducat in longum transire etiam ad iterum
 fibras flamma pueriat, scintillat ut dolor maior in
 cresset tactu vulnerum ac subiunctione membrorum
 tuor cum ardore ipsius de cuncta, visu horribilissimo
 descendit. In his doloribus iuuenis exclamat
 O certam' insigne, optima bellum. Potentio
 inter se pietatis et sceleris. His sunt viri agom'is
 quibus corona martirum pauci, pena feriens est, liberos
 fons interitus sequitur ut qui iugur sagittae, iugur et

morit. Illud oportet maius et cogita. Hoc enim quod
 venerab, super omnia cognoscas, o crudelitas magis,
 immixta pietatis iustitiae psecuror. Hoc nobiles
 pueri regiam puerit, et apparatu totum regum et
 orbis exterrit. Igne tu frigidus est non calidus flexi
 bilita tua ergo m' arma sunt regia. Plus
 auxiliis deo non sufficerit; quod tu confundis doloribus flagibus
 Itaque manet firma in nobis dei similia. Confratibus
 filii coeli in sarcaginem vocato fudit spiritum. Ser
 itaque varia morte ossepti, unde remanserat m' iacob.
 Hoc sibi non est scribo, iuror et ceteris etate
 Hoc enim assistit crudelissimum tortor asperit, in se
 ratione mortis vel quod foli, vel quod ultim' ut quod
 peritur est in dolore. Cuius asperitatem ad illud
 tormenta deferri iubet, vocato ad se puerum puer
 persuadet contendit, aenam Satanas habuisse ex templo
 fons tuorum quod imminat repugnanti vide potius.
 subiectus te tanquam malum, quod honestum
 regnum mei fuerit obtinebis. Magisterium non
 negabo, duxit m' m' l'c' r'c' s'p' assisteret.
 Matremque ei' non ipse parvus p's'c'ret, iussit adducere
 Lui p'p' filium sancti ait istud. Ubi est o mulier
 fecunditas tua? Eta et tanta n'c'c'ositate filiorum.
 Vnde tibi si velis facta oseruabitur. Da consilium, pie
 tateque p'p'ulo: et mente rigida ad prosperiora
 conuertit. Nomis regis auditis inclinab' se m' ad eum,
 ita ut falleret istud hebreo Simonem ait filii mihi
 misere mei, et explorat dolentem matrem. que noue
 mensibus in utero portauit, et alii latente trahendo
 educata ad hanc etiam vestigia p'dixi. Logo ergo
 te fili ut aspecto celo et terra, et oib' q' sit in eis
 consideratis, scias quod h'c' c'uta deo fecit ex m' h'c'
 Ip'm enim gen' hebrei h'c' m' factum est non timeas
 tortor, si dignus es tuus effectus, mortis libet
 expias, ut in die inferni oris tua si feb'c'
 et t'c'm' te suscipiat. Hoc ad hunc monente m'c'
 iuuenis hebreo Simonem solu' se ut regi et suis
 alijs servos diceret rogat. Ille ait ubi iuuenia
 effugiendi facultas fuit, ater cucurrit ad penam
 Stabat quid' magnis ignibus sustensa Santiago
 ad tortendos preparati passuros. Id quod enim in
 iustissimum iuuenis p'p'lasseret, oculando fr'c' regnas
 vultus ad regem, ait tu scelerate tyrannum istib' m'is
 agnoso quod non crudel' soli, si ipsa crudelitas eo
 Quid tibi haec purpura dedit? Quis regnum
 tribuit? Quod tanta clemencia concessit? Neque
 ille quod in nobis posse credis. Lui' c'ltoreis
 affinis, faullos p'p'is, et non tu in felix c'rem'ad'

Tendio. et sine fine torquo? Sit enim inter te et reliquo
discenso punitus. Num alterius opus? Alterius est nature
Una et nastendi et moriendi oib[us] id est. Quisque
hominem interficiat: interfic se posse confirmat. Tu
estigie tuam lateras. cum in torquo m[od]ylas. Ende
rone ortu. codi gne precatu. que per multos annos
opista deo creauit. sibi natura prodixit. p[ro]tectu quodam
repetim furore interficio. et quod fieri tua regia
potas iussit. iustini putas. Secundus legias. vngulas
in os. et humana corpora igne ciburis. Illi quod a ho[mo]nibus
preferre. gaudium etne salutis accepterunt. tu vero
quod penitenti signum tulisti. solo exsoluerunt
me indulgentia tua sperare fidem. Sequar fratres.
et in legis oblatione durabo. Hec audiens. fremuit
tristia. iuuenientia. catapulta torquu iubet. In
doloribus mater astutus puerulo. p[ro]p[ter]is manib[us] sum
torquis fulciens. Resupinu ita in longu[us] tenuit. doner
cruor ex ore. nascitur. secretissim ut unda esfugiet.
spu definiens tortor cessat. ut cotinuas re scueri
fratibus reuincaret. Demum orbis singul[m] membris
onulos ad astra eleuab[us]. aut ad adorari sabaoth
spiritu genit[us] me esse digneris. et largioris h[ab]es viam
qui te nouerit. h[ab]et dicas satragine sponte consedit.
ac stupore atiocho costituto intericit. Enim nunc
magis claruit cogitatione. et ducas passionis
a puerorum annis p[ro]mota frumentorum torquentibus
stetit. Quid enim fratelli doloribus. pena optima postremo
vilitas fuit. deliberatio pie honeste cogitationis
efficit. In expugnabilis itaq[ue] pueri fortissimi
turbibus pueri pueri. et portu q[ui] est stratus dum
per naufragia et mutas turbinesq[ue] iactati fuerint.
rectu iter per fluctus horridos gubernantes. tandem ad
littora optimam venevit. Alter alterius fecit filio
fotio. Nullus segnius. nullus timidus dedicata metu.
martiriu denegauit. Nec delibratio nulla. si
vnu fuit fortis et in diuisio sensu. se iuueni exhortauit.
Plege mea monom[us]. tres pueros
imitemur. Astitio fatore dampnatos. q[ui] in una
formato iocostos passa ad celum tulit. Hoc alter
alterius simone officiis sum. et ut nemo peccaret
isentencia p[ro]mamet. patru sibi genetis brachii
audacie ante oculos mortuam reducerebat. dicitus
Pr[et]er me Isaac cui p[ro]deo certe fieri armata
pros dexteram non refugit. Tradamus ei annas manus
in queru. q[ui] que et spm et corp[us] accepimus. facilius
membrorum est ista iactura. cu[us] sumus p[ro]p[ter] eterna
prima salutis accipere. Ibrachia. Isaac et Iacob
les nos p[ro]topedes regim[us] exponunt. Genesim matris
uteru q[ui] nos demus membrum tulit. Nemo interficer

altero. nemo exteris indignus est appareat. Cod[icil] p[ro]p[ter]
gnatu. eodem lacte nutriti. pareb[us] in oib[us] esse debemus.
Sibilis nos doctor instruerit. lex oib[us] data. omnis virtus
relinenda est. Hoc cordie vinclu fratermitas san
ctam asit. nec fuit inspectaculo. cu[us] in p[ro]p[ter]is rebus
torquibus merori dolentibus. sed gnudi p[ro]p[ter]o. O nobis
liores omni regni pueri. restabilis gl[ori]a. virtusq[ue] criminis.
nullus ex vobis formido p[ro]terruit. Ita festinans ad mortem.
q[ui] si timoritas sola pateret. Vere vos fecistis. q[ui] ipso
ipse sonauit. Magnu[m] q[ui]de sedis in deo omnipotens p[ro]p[ter]it.
et ad omnes confirmando aib[us] expletu omnis laudis
ordinet. Quos credo p[ro]p[ter]ea tecum nuncesse est voluntate. et q[ui]
mudit ipse construxit ut septem fratres. septem dies. q[ui]b[us]
p[ro]p[ter]a sunt omnia emuli reddentur. Sed q[ui] h[ab]et animi invenit
ipueris. cu[us] se mulier ad gripe doloris armaverit.
Quanquam non mulier dicta sit. sed humana quodam fragi
litate sublimis. q[ui] peperit tot triumphos. Nam interfici
non accesa cu[us] id non solu[m] humana sensu horravit. sed in aib[us]
q[ui] seribus amoris ipsa cedone sit. ut vobis insidiosus pueros
suo salutis p[ro]p[ter] plures h[ab]entes alios p[ro]tegant. defendant
mortu[us]. vnguis custodiatur. et ut cuius resistendi
facultas obviata re hosti p[ro] pullo amore festinat.
Nec in h[ab]eas solu[m] eritos ipsa suauitate. Apes q[ui] ipse non
sobole trahi. sed et mella suauitate. ministrab[us] aculeis
intercedentes. ut illi sint peritiora post mortu[us]. plus
parvum generi q[ui] salutis. Ad h[ab]it zelosissima
m[isericordia] domino ut spu fida data consilio sapit. et credibilis
virtus. filios ante se perire festinans. quippe q[ui] non est
virtura post plus orbitate maluit sacra suscipere
q[ui] interfice sollicito. Ut itaq[ue] familia deo dicato
postremum deo passionis recepit m[isericordia]. gloriosus immensus
regis. et maternus p[ro]p[ter]a offerens et vita filiorum. O h[ab]it
generis origo. O viri veteri gl[ori]a secunditas. Non
ego vos puerulos membrorum lirnamet et totu[m] videlicet
notos matris emulos dicam. Sit h[ab]it siue laudis
reverberis. q[ui] p[ro]p[ter] naturam nichil animus dedit. vos
ego illos metu. robore. fide assero. et mei in oib[us] pareb[us]
dicam. In nullo ei post ponendi miru venerabiles
esset. nisi q[ui] illa et manitatem doloris p[ro]p[ter] oculi exceptit
et membrorum. sibilis vobis tollerante annus fuit. Hoc illa
p[ro]sternitur fuit q[ui] sepius cruciatu annu[m] cruciaret
exceptit. et in oib[us] ne superaret extinxit. veru[m] ex
seminarii omni Nesto cui pepereris mulier an
creaueris. seremus vultibus frustrati fieri puerulos
tuos o[ste]n[tem] trepidata. videlicet. paru[m] est. hostata est. et
periret. Illi eti[am] vnguis letabarib[us]. distendi rotis
aliu[m] ligatis gaudebas. Illi eti[am] vittina mirebarib[us]
recedebat. atq[ue] aliu[m] nec h[ab]it p[ro]timesceret. tenebatur
Et q[ui]us interficio illa oratione omni servaret

dolore & gignora q̄ olim parturiebat totū etatā sentireb⁹.
 simulab⁹ tū letā, et disfuso vulto nubilo, mdu-
 cebas sp̄em triūphat⁹ Singuli te vadēt⁹ osūpi⁹. vi
 nec al vñū remāssisse teneb⁹ se pausisti. Nā qđ ego
 describāt⁹ crux p̄uulor⁹, qđ m̄t̄ riso sint oīa, scissos
 neruos, detractū capite tegimēt⁹, lingua radiat⁹
 detrūctū, manūqđ cōfracta⁹, ignēt⁹, lamenā⁹,
 rotis⁹, et ad costandos hōes era condētia, m̄ta
 etiā qđ ipso ignoti⁹ sūt noīe. Elbsit ut sit eign⁹
 tanta dulcedo quorū suauitatis melle amora⁹
 ī morte voce⁹ narbat atq̄t⁹. Oi em̄ armōia
 dulca⁹, oī voce p̄stāc⁹ peccati⁹ arrem⁹ fuit. Siveni⁹
 pueri fabulas ī morte superasti, qđ vel m̄t̄ solitu-
 dīm̄ ultimā, vel deo grās referret⁹. Optauit ī credib⁹
 p̄sprie mulier breue orbitat⁹, qđ etnā iudic⁹ pena
 subire, qđ filior⁹ corpora maluit cruciari qđ m̄t̄.
 scien⁹ nichil in firm⁹ labē m̄bior⁹. Que et si passio
 desit, sepe iterat⁹ dolor affligit. Eneat febri⁹.
 copia sagittarum p̄mit⁹, aut m̄m̄ cursh euisterat.
 Illud vō qđ habeat ignotū, nauigantia naufragia,
 iter agentiū līpsj⁹, deuolutis⁹ fessore⁹ subita
 morte cōsūptis⁹. Et sepe inter parietes securis⁹, ī cōdia
 reperitur, latronū cōsidias⁹, et mille p̄udi⁹ vias. Cū
 qđ tot occasiōib⁹ huām̄ pect⁹ ad mortē agit⁹.
 qđ nō optet iterat⁹ cū salute ī quo tēpolia
 cōmittit⁹, et etnā retinēt⁹. O metuendissima
 fēc⁹, atq̄ leg⁹ et gent⁹ m̄re gla. In h⁹ noe arce
 sublima, ī medīs fluctib⁹ et yell⁹ rūolata ymāsisi⁹.
 Ut illa em̄ dilūi⁹ et celest⁹ qđ ipet⁹ tulit, et
 cōpagine firmata tabulari⁹, inclusū intra se
 qđ atreyat⁹ nō armisit, ita tu quon⁹ sc̄m̄ sp̄m̄
 que deo dispensante accepas. Uterno pectoris
 custoditū, vincit ab hosti⁹ nō passa es. Ecce qđn⁹
 vñl⁹ cogitacio ī p̄t⁹, qđn⁹ ī seriore⁹ viris⁹ fecit⁹
 facit. Nec damel tm̄ visit⁹ leonis⁹ formidauit.
 nec camin⁹ trib⁹ pueris iugis igne sustensus,
 tantū exsūris dolore cōsūlit⁹, qđn⁹ tū h⁹ ferma in-
 simul passa pect⁹ veritatem⁹ ampit. Quid facit⁹
 alia mulier et m̄m̄, nisi tristitia lamēt⁹ flebil⁹
 p̄cessisset vñlato, germitisq̄ miserebat, se ī felicem,
 se misera cōclamaret, qđ ideo plures⁹ peperisset.
 ut sepius orbata lugeret. Nō repetet⁹ parto labore⁹,
 et illi dem⁹ m̄sib⁹ materna fastidia, tot emea
 mores, tot pericula sepe repetita, lactis alimoniam⁹,
 et p̄uulor⁹ ab⁹ press⁹ diu corporis sui p̄t⁹, baulas
 man⁹, dulcis susurros ī formāt⁹ sepi⁹ vñba, circas⁹,
 vigilia⁹, timor⁹, et ī oīb⁹ etiā prosperis, cōm̄ sp̄
 futura metuēt⁹. Dicit flens Nō ego filios vños⁹
 auia blanda p̄lectar, paulo ante m̄m̄ gregis⁹
 mater, nūc agens celat⁹ vitā. si qđ m̄t̄ grigerit⁹

hōne, a quo sepeliat⁹ nō habeo. Hec oīa m̄t̄s alē
 vius, dei āilla nō habuit Sz adamātino qđn⁹
 sensu rigidior cōutib⁹ stetit filis⁹ nec pena
 nec ī morte defluit, ut ī tūret⁹ opulit, nec
 voluit interisse Nā op̄hensa cū paul⁹ suis
 eleazarī pena aspirans hebreā lingua cū esset
 docti semel exhortabat⁹ dicens O fortissimi pueri
 ad dulce cōtūm̄, et quo et genti m̄t̄ parem⁹
 glām, et nos a deo merita qđe qđm⁹, ad pena
 sp̄ōte p̄eum⁹ nec formidem⁹ ea iūuenes, qđ
 eleazarī serile corp⁹ suscepit⁹, satisq̄ hōc fragi-
 litate durauim⁹, ad superioria p̄petem⁹. Pater
 m̄ abrahā venerabilis simone memorand⁹
 vñcīt deo filiū cū posteret⁹ ī gesit⁹, nec adhibere
 formidauit altari, quē vñ ī senectute suscepit⁹.
 Et yhac libens p̄t⁹ victimā stetit, sc̄ens deo
 ī oīb⁹ p̄uendū Sillis damel ac triū pueror⁹
 causa ē, m̄t̄i cōdite, tēp̄t⁹ p̄oī⁹ qđ p̄um⁹
 Cē qđ em̄ ī hoc seculo p̄ueit tēp̄cū et
 vñbrie sitē iudicādī ē. Hos filijs m̄t̄s mater
 īrūsīt, et vñris mulieris virile cōm̄ fecit.
 Cū vero ipsā iussu regis p̄trahere iubēt⁹
 atingeri, ne ī mastuli, sc̄m̄ et pudic mulieris
 corp⁹ atingeret⁹, p̄cipit se obtulit in flāmā
 Cūnige qđn⁹ cupiditate viuēdi p̄traxerat
 tēp̄. Sc̄usa filio⁹ Hos septē triūphor⁹ mater
 suscepit antioch⁹, frātib⁹ stridet, mater
 rapit⁹, denudata vñberib⁹ agitat⁹, maternis
 visiterib⁹ grūgūt⁹ filior⁹. O m̄fia iustitiae, filios⁹
 cōmittata victores⁹. O superatris triānorū
 O specūlū scribentū. O patientie exēplū, nō
 mulierib⁹ sola, s̄ vñris futura, veneranda
 p̄tib⁹, colenda posteris, amīraciōnī nō solū
 genti m̄t̄ futura, s̄ scalori⁹. Splendorib⁹ tuis
 luna sumūbit, nec se qđuis mūdū impletat.
 cū tuis fulgorib⁹ cōparabit Septē te clarioris⁹
 celestib⁹ stelle grata luce cōculant⁹. Si possit
 ī picturā aliq̄ man⁹ hūcna desribere, et
 victoriū om̄ penarū gen⁹ ī posterū tēris⁹
 ut gesit⁹ cōstitit, explicare sine lachrimis
 nemo trāsiret. Oi vñq̄ m̄ltitudo ḡlueret,
 suffragante⁹ plūrima. Et m̄t̄ videat⁹
 donasse qđ p̄ceperat. O si qđ sc̄ulpendi artifex
 hāc historiā sepulchro īrūuerit Sz vnde
 illa magnitudinib⁹ sexū, ut qđ uis tenū
 limula minūtū op̄tē tenēs īpāntat⁹, habeat
 tot penarū. Senex itaq̄ eleazarūs, et her-
 sanctissima m̄t̄ cū septē parvūl⁹, oīs sepulture
 honore decorant⁹. Magn⁹ hys ab oīb⁹ cult⁹
 exhibet⁹, veneratio siūma etiā alienē fidei

Hominis iustitiae argumētū cordibus
igit̄ ostiellū, cōprimētū tērēptorū Ange-
licō mōrbō fūmerib⁹ ministrat̄ Ipse tyrān⁹
stupore defixus, vtric̄ tam pīc mētib⁹ expauit
Tante postremo assenti sūt grē; ut gentis
mē pīa restrinxerat Exīc̄ seq̄t̄, mox tyram
Israhel aliquā respīrat Viden⁹ nāq̄ ātiochus
magmītudinē fidei, matrisq̄ oīceptū, pedītū
sibi legioneb⁹ ehebīcoy nūero oītegnt̄, y quas
hostē pīlūt, et laudib⁹ plūrīmū cepit Obnīdictū
abāle semen, vider̄ qm̄tū nob̄ se pīc filioy ac
matris passio pīstīt collegiū In hac pīctate
duravit, vt pīb⁹ pares esse possit̄ Et tōn⁹
gentis mala, plīq̄ pīa paucoy redemit
etim⁹ Superat̄ itaq̄ hostib⁹ qd̄ istrahelitātē
man⁹ pīlūt, iam soluta pīa post victoriā
iā respīrauit ātioch⁹ Suplīca seqūut̄ cīmītū
Nā cū iherosolīmitas a lege rēthere nō posset,
persis qd̄ hoc poscebat necessitas cītamen
indixit Qui ibi qd̄ mereb⁹ accepit Contra
tū talē aīm̄ pīuolex doctrina matris h̄ fuit,
qua h̄ fili⁹ īsecretā dom⁹ pīrē sublat⁹, h̄c
qd̄ sūt scīta narrabat In ipsa pīrēa morte
dicebat Virginalē usq̄ dū līcīt pudorē tenui.
castis me postea nūprīs illigauit, domū pīam
nō reliqui Preceauit filios modo pīdendos;
et mariti morte pīissa, nichil tū qd̄ fide pīdidi.
Hoc et mūltō alio fīmone durauit, legib⁹
h̄s cīnā pīhetas Interfectū abel frateris
insidīs, oblatā hostiā lōr̄ ysac Exultatū iacob,
ioseph custodia cīteris occipatū Dānielis
leōnē, et triū pīuerorū scīndia Nēcīsebat
ysaac libū, qd̄ dīt̄. Līcet pī ignē trāscab, fāma
nō cōbūret Dāuidītū psalmit̄, t̄ quo aīt mītē
tribulaneb⁹ iustoy Salomonē quoq̄ sīl̄ ponēt̄
lignū vītē facientib⁹ volūtātē ei⁹. Ezechielam
dīt̄. Viuent̄ h̄ ossa arida Cāmītū quoq̄ qd̄
Dōnerat mōyst̄, nō obliuiscerat̄ In quo scriptū
est Ego om̄dam, et ego viuere fīna, et longitudo
dīcīt vītorū īmārb⁹ meis O in felix tyrañē.
qd̄ tīb̄ lebēti ardētēs qd̄ machīne pīfīcēt̄?
Quid sete orīlōrū pīlēbeet̄? de tracti cīnā imīs
faūnb⁹ lingue? H̄s cīb⁹ pīiora pacīris Illi vero
quoq̄ mīcīfīas sīto credēt̄ diūmo vītēt̄ imperio,
et de salutē, et de vītōrē scīurī fāmā qd̄ pīcausa
salutē pīssi sūt pīsper cīent̄ erit, cū pī om̄
de gēxītēs, atq̄ vītōrēa respīcīt̄ sequētib⁹
se vītē pīber Qd̄ de mīcīb⁹ machībētū de
saceībēt̄ cōpēt̄, cōscripta suposīt̄ Amen.

